

loven; selve Vurderingen til Jernbaneskyld skal foregaa i Forbindelse med Vurderingen til Ejendomsskyld; det er de samme Myndigheder, der skal foretage begge Vurderinger, og de skal ved Jernbaneskylden i det hele gaa frem efter samme Forskrifter, som gælder ved Vurdering til Ejendomsskyld. Loven af 1910 indeholder derfor adskillige Henvisninger til Loven om Ejendomsskyld, og alle disse Henvisninger bliver i nærværende Lov erstattet med tilsvarende Henvisninger til Loven af 1922 om Grundskyld. De fleste af Lovens Bestemmelser gaar ud paa at erstatte Benævnelser, Paragrafbetegnelser, o. s. v., der svarer til Ejendomsskyldloven, med de tilsvarende, der nu findes i Loven af 1922. For en enkelt Paragrafs Vedkommende, § 8, er det Retsplejeloven, som nødvendiggør en Ændring. Kun i eet Tilfælde foretages en fuldstændig Omredaktion af en Paragraf, idet Lovens § 3 helt omredigerer Jernbaneskyldlovens § 3, men i Virkeligheden er ogsaa her Forholdet det samme, idet det kun er en formel Omredaktion, ikke nogen Realitetsændring.

Loven af 1922 sonderer mellem Vurdering til Ejendomsskyld og til Grundskyld. Vurdering til Ejendomsskyld skal foregaa hvert 5te Aar, og Omvurdering kan i Mellemprioderne under visse nærmere Omstændigheder foretages 1 Gang aarlig. Vurdering efter Grundskyld finder Sted samtidig, men desuden kan den efter § 4 i Loven af 1922 foretages i visse bestemte Tilfælde, bl. a. efter Anlæg af Jernbaner. Da det er af Vigtighed, at den første Ansættelse til Jernbaneskyld kan foretages saa snart som muligt, navnlig for at ikke den paagældende nye Privatbane i flere Aar skal miste en Indtægt, den har lovligt Krav paa, fastsættes i Lovens § 3, igennem en ny Affattelse af Jernbaneskyldlovens § 3, at Vurdering til Jernbaneskyld skal foretages samtidig med den først forekommende Vurdering, enten det er en almindelig Vurdering, eller det er en Omvurdering, og enten det er en Vurdering baade til Ejendomsskyld og Grundskyld eller kun til Grundskyld.

I Bemærkningerne til Lovforslaget oplyses, at Indtægterne af Jernbaneskylden, der i den første 10-aarige Periode fra 1910 til 1920 ikke var ret store — de udgjorde det sidste Aar, 1919—20, 42 786 Kr. —, nu, efter at den Bestemmelse i